

متن پرسش

استاد طاهرزاده می فرمایند که هر انسان در عین ثابت و انتخاب اولیه خودش شخصیت خاصی رو برای خود انتخاب کرده است؛ و در جای دیگر می فرمایند که اعیان ثابت مخلوق نیستند و وجود خارجی ندارند و صرفا در علم ذاتی خدای متعال هستند. چطور چیزی که وجود خارجی ندارد می تواند اختیار و انتخاب داشته باشد؟ چطور وقتی که هنوز یک انسان یا موجود دیگر به وجود نیومده چطور خدا تشخیص می دهد چیزی که هنوز اصلا وجود ندارد چه انتخاب هایی دارد؟ مثلا خدا چطور به این نتیجه رسید فلان آدم شخصیت خوب و سعادت مند رو انتخاب میکنه و فلان شخص هم شخصیت پلید و اهل شقاوت را می خواهد؛ وقتی که هنوز هیچی از اون شخص وجود ندارد بر چه حساب و مبنایی این انتخاب انجام می شود و به اون موجود غایب که هنوز اصلا وجود ندارد نسبت داده میشه؟ در متون مربوط فلسفه و عرفان اسلامی بر اهمیت این انتخاب بنیادین تاکید شده و گفته می شود که شخص تا ابد در زندگی دنیوی و اخروی خود با پیامد های این انتخاب مواجه خواهد بود و سیر و جهت کلی حیات و کیفیت حضور شخص در دنیا و آخرت بر اساس همین انتخاب شکل می گیرد و مسئولیت آثار و پیامد های این انتخاب در دنیا و آخرت همیشه به اشکال مختلف متوجه هر مخلوقی است. اگر ممکن هست اندکی در مورد اعیان ثابت و این انتخاب اولیه و بنیادین توضیح بدهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی. سلام علیکم: همچنان که مستحضرید بحث، بحث دقیقی است. آنهایی که بحث «عدم خلقت عین ثابت» را در ابتدای امر دارند، به این معنا است که وجود علمی آن را مدّ نظر قرار می دهند که البته حضرت حق بر اساس آن وجود علمی، آن مخلوق را وجود می دهد. بنابر این، وجود علمی مخلوق برای خود مخلوق با تمام لوازمی که یک مخلوق مختار در خود دارد، در میان است. در این مورد، بد نیست که به بحث «عین ثابت» که در جزوهی «عرفان نظری» است رجوع فرمایید شاید جواب خود را دریافت کنید. آدرس جزوهی مربوطه عبارت است از:

<http://lobolmizan.ir/leaflet/۱۳۴۴>

در ضمن به صورت های مختلف به موضوع عین ثابت در جواب سوال های سایت بحث هایی شده است؛ خوب است که آن را در قسمت «جستجوی سایت» دنبال فرمایید. موفق باشید

موفق باشید

